Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 691/2011**

ze dne 6. července 2011

o evropských environmentálních hospodářských účtech

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 192, 22.7.2011, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 538/2014 ze dne 16. dubna 2014	L 158	113	27.5.2014

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 69 (691/2011)

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 691/2011

ze dne 6. července 2011

o evropských environmentálních hospodářských účtech

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 338 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii se mimo jiné stanoví, že Unie „usiluje o udržitelný rozvoj Evropy, založený na vyváženém hospodářském růstu a na cenové stabilitě, vysoce konkurenceschopném sociálně tržním hospodářství směřujícím k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku a na vysokém stupni ochrany a zlepšování kvality životního prostředí“.

(2) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí potvrdilo ([2]), že spolehlivé informace o stavu životního prostředí a o klíčových trendech, vlivech a faktorech environmentálních změn jsou zásadní pro tvorbu efektivní politiky, její provádění a obecněji pro větší zapojení občanů. Je třeba vyvinout nástroje, které by zvýšily povědomí veřejnosti o vlivu hospodářské činnosti na životní prostředí.

(3) Vědecky podložený přístup k měření nedostatku zdrojů bude mít v budoucnu zásadní význam pro udržitelný rozvoj Unie.

(4) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 1578/2007/ES ze dne 11. prosince 2007 o statistickém programu Společenství na období 2008 až 2012 ([3]) jasně poukazuje na potřebu vysoce kvalitních statistik a účtů v oblasti životního prostředí. Mezi hlavními iniciativami pro období 2008 až 2012 se dále uvádí, že by měly být případně vypracovány právní základy pro základní oblasti sběru environmentálních údajů, které nejsou v současnosti upraveny žádným právním aktem.

([1]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 7. června 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 21. června 2011.
([2]) Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 344, 28.12.2007, s. 15.

▼B

(5) Komise ve sdělení ze dne 20. srpna 2009 nazvaném „Překročit HDP: měření pokroku v měnícím se světě“ uznala potřebu doplnit stávající ukazatele o údaje, které zohlední environmentální a sociální aspekty, a tím umožní soudržnější a komplexnější tvorbu politiky. K tomuto účelu představují environmentální hospodářské účty nástroj pro monitorování tlaků, jimiž působí hospodářství na životní prostředí, a pro zkoumání, jak by tyto tlaky mohly být zmírněny. Environmentální hospodářské účty poskytují více informací než národní účty samotné, neboť vypovídají o vzájemném působení faktorů souvisejících s hospodářstvím, domácnostmi a životním prostředím. Environmentální hospodářské účty představují důležitý zdroj údajů pro rozhodnutí přijímaná v oblasti životního prostředí a měly by být zohledňovány Komisí při posuzování dopadů. V souladu se zásadami udržitelného rozvoje a úsilím o dosažení ekonomiky efektivně využívající zdroje s minimálním znečištěním, které jsou zakotveny ve strategii Evropa 2020 a v různých významných iniciativách, je stále naléhavějším úkolem vytvořit rámec pro údaje, který bude důsledně zahrnovat kromě hospodářských otázek i otázky z oblasti životního prostředí.

(6) Evropský systém účtů (ESA) stanovený nařízením Rady (ES) č. 2223/96 ze dne 25. června 1996 o Evropském systému národních a regionálních účtů ve Společenství ([1]) (dále jen „ESA 95“), který je v souladu se Systémem národních účtů (SNA) přijatým Statistickou komisí OSN v únoru 1993, je hlavním nástrojem hospodářských statistik Unie a mnoha hospodářských ukazatelů (včetně HDP). Rámec ESA lze používat pro analýzu a hodnocení různých aspektů hospodářství (například jeho struktury, určitých úseků nebo vývoje v čase), přesto však pro potřeby určitých konkrétních údajů, jako například pro analýzu vzájemných vztahů mezi životním prostředím a hospodářstvím, je nejlepším řešením sestavit samostatné satelitní účty.

(7) Ve svých závěrech z června roku 2006 Evropská rada vyzvala Unii a členské státy, aby národní účty rozšířily o hlavní aspekty udržitelného rozvoje. Národní účty by proto měly být doplněny o integrované environmentální hospodářské účty poskytující plně odpovídající údaje.

(8) Je velmi důležité, aby okamžitě po dosažení plné funkčnosti systému byly evropské environmentální hospodářské účty aktivně a přesně využívány ve všech členských státech a při tvorbě všech příslušných politik Unie a představovaly základ pro posuzování dopadů, akční plány, legislativní návrhy a další důležité výsledky politického rozhodování.

(9) Aktuálnější údaje by rovněž bylo možné získat takzvaným „okamžitým odhadem“, který využívá statistické techniky podobné technikám používaným při sestavování předpovědí za účelem spolehlivých odhadů.

([1]) Úř. věst. L 310, 30.11.1996, s. 1.

▼B

(10) Satelitní účty umožňují pružně a bez přetěžování nebo narušení ústředního systému rozšířit analytické kapacity národních účtů na vybrané oblasti společenského zájmu, jako jsou tlaky na životní prostředí vyplývající z lidské činnosti. Satelitní účty by měly být pravidelně a ve srozumitelné podobě zpřístupňovány veřejnosti.

(11) Systém integrovaných environmentálních hospodářských účtů (SEEA), který společně vyvinuly OSN, Evropská komise, Mezinárodní měnový fond, Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj a Světová banka, je satelitním systémem SNA. Spojuje hospodářské informace a informace o životním prostředí do společného rámce, který umožňuje měřit přínos životního prostředí pro hospodářství a vliv hospodářství na životní prostředí. Poskytuje tvůrcům politiky ukazatele a popisné statistické údaje pro sledování tohoto vzájemného působení a také databázi pro strategické plánování a analýzu politik za účelem nalezení udržitelnějších cest rozvoje.

(12) SEEA v maximální možné míře slučuje a integruje jednotlivé kategorie environmentálních hospodářských účtů. Všechny tyto kategorie obecně rozšiřují stávající pojetí nákladů, tvorby kapitálu a základního kapitálu v SNA tím, že je doplňují dalšími údaji vyjádřenými ve fyzických jednotkách, což umožňuje zahrnout environmentální náklady a využití přírodních zdrojů ve výrobě, nebo je korigují díky zahrnutí těchto účinků vyjádřených v peněžních jednotkách. V rámci tohoto celkového zaměření se některé stávající kategorie značně liší, pokud jde o metodiku a pokud jde o otázky životního prostředí, kterých se týkají.

(13) V roce 1994 předložila Komise svou první strategii „ekologického účetnictví“. Od té doby Komise (Eurostat) a členské státy vypracovaly a vyzkoušely metody účetnictví do takové míry, že několik členských států nyní pravidelně poskytuje první soubory environmentálních hospodářských účtů. Nejčastější jsou účty související s fyzickým tokem emisí do ovzduší (včetně skleníkových plynů) a účty materiálové spotřeby, jakož i peněžní účty výdajů na ochranu životního prostředí a daní souvisejících s životním prostředím.

(14) Jedním z cílů pro období zahrnuté ve statistickém programu Společenství na období 2008 až 2012 je přijmout iniciativy k nahrazení dohod právními předpisy Unie v určitých oblastech, ve kterých se pravidelně vyhotovují evropské statistiky a které již dosáhly dostatečné zralosti.

(15) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice [1] poskytuje referenční rámec pro evropské environmentální hospodářské účty. Vyžaduje zejména, aby byly evropské statistiky v souladu se zásadami profesionální nezávislosti, nestrannosti, objektivity, spolehlivosti, statistické důvěrnosti a efektivity nákladů.

[1] Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164.

▼B

(16) Jelikož se jednotlivé soubory environmentálních hospodářských účtů nacházejí ve stádiu vývoje a jsou na různém stupni zralosti, měla by být přijata modulární struktura umožňující přiměřenou pružnost, aby bylo mimo jiné možné zavést další moduly.

(17) Měl by být zaveden program pilotních studií s cílem zlepšit kvalitu výkaznictví a údajů, posílit metodiku a připravit se na další vývoj.

(18) Před zavedením dalších zpravodajských povinností by mělo být provedeno posouzení proveditelnosti.

(19) Komise by měla mít pravomoc povolit členským státům během přechodných období výjimky, pokud jejich vnitrostátní statistické systémy vyžadují rozsáhlé úpravy.

(20) Unie by měla podporovat zavádění environmentálních hospodářských účtů ve třetích zemích, zejména pak v zemích, které sdílí některé složky životního prostředí (zejména vodu) s členskými státy EU.

(21) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž vytvoření společného rámce pro sběr údajů, sestavování, předávání a vyhodnocování evropských environmentálních hospodářských účtů, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(22) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o přizpůsobení modulů environmentálnímu, hospodářskému a technickému vývoji a poskytnutí metodických pokynů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(23) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení a řádného fungování systému evropských environmentálních hospodářských účtů by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ([1]).

([1]) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

▼B

(24) Byl konzultován Výbor pro evropský statistický systém,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví společný rámec pro sběr, sestavování, předávání a vyhodnocování evropských environmentálních hospodářských účtů za účelem vytváření environmentálních hospodářských účtů jakožto satelitních účtů k ESA 95 tím, že stanoví metodiku, společné standardy, definice, klasifikace a účetní pravidla, jež mají být používány pro sestavování environmentálních hospodářských účtů.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „emisí do ovzduší“ fyzický tok plynných látek nebo prachových částic z národního hospodářství (výrobních nebo spotřebních procesů) do ovzduší, které je součástí systému životního prostředí;

2) „daní související s životním prostředím“ daň, jejíž daňový základ tvoří fyzická jednotka (případně její zástupná jednotka) něčeho, co má určitý prokázaný negativní vliv na životní prostředí, a která je v systému ESA-95 označena jako daň;

3) „účty materiálových toků na makroekonomické úrovni (EW-MFA)“ ucelené zaznamenávání materiálových vstupů do národního hospodářství, změn materiálových zásob v hospodářství a materiálových výstupů do jiných hospodářství nebo do životního prostředí;

▼M1

4) „výdaji na ochranu životního prostředí“ ekonomické zdroje věnované rezidentskými jednotkami na ochranu životního prostředí. Ochrana životního prostředí zahrnuje všechny činnosti a úkony, jejichž hlavním účelem je prevence, snižování a odstranění znečištění a jakéhokoli jiného zhoršování stavu životního prostředí. Tyto činnosti a úkony zahrnují všechny kroky vedoucí k uvedení životního prostředí do původního stavu před jeho zhoršením. Vyloučeny z této definice jsou činnosti, jejichž primárním cílem je zabezpečení technických potřeb nebo interních požadavků týkajících se hygieny nebo bezpečnosti a ochrany v podniku nebo jiné instituci, i když mají kladný vliv na životní prostředí;

5) „sektorem environmentálního zboží a služeb“ ekonomické činnosti národního hospodářství, které vytvářejí environmentální produkty (environmentální zboží a služby). Environmentální produkty jsou produkty, které byly vyrobeny s cílem ochrany životního prostředí, jak je uvedeno v bodě 4, a hospodaření s přírodními zdroji. Hospodaření s přírodními zdroji zahrnuje ochranu, udržování a zlepšování stavu přírodních zdrojů, a tudíž jejich ochranu před znehodnocováním;

▼M1

6) „účty fyzických energetických toků“ ucelené sestavování fyzických energetických toků do národního hospodářství, toků obíhajících uvnitř hospodářství a výstupů do jiných hospodářství nebo do životního prostředí.

▼B

Článek 3

Moduly

1. Environmentální hospodářské účty, které mají být sestavovány v rámci společného rámce podle článku 1, se dělí do těchto modulů:

a) modul pro účty emisí do ovzduší uvedený v příloze I;

b) modul pro daně související s životním prostředím podle ekonomických činností uvedený v příloze II;

c) modul pro účty materiálových toků na makroekonomické úrovni uvedený v příloze III;

▼M1

d) modul účtů výdajů na ochranu životního prostředí uvedený v příloze IV;

e) modul účtů sektoru environmentálního zboží a služeb uvedený v příloze V;

f) modul účtů fyzických energetických toků uvedený v příloze VI.

▼B

2. Každá příloha obsahuje tyto údaje:

a) cíle, pro které mají být účty sestavovány;

b) rozsah pokrytí účtů;

c) seznam ukazatelů, pro které mají být sestavovány a předávány údaje;

d) první referenční rok, četnost a lhůty pro předávání sestavených uvedených účtů;

e) vykazovací tabulky;

f) maximální délku přechodných období uvedených v článku 8, na která může Komise povolit výjimky.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 9, je-li to nezbytné s ohledem na environmentální, hospodářský nebo technický vývoj, za účelem:

a) poskytnutí metodických pokynů a

b) aktualizace příloh uvedených v odstavci 1 týkající se informací uvedených v odst. 2 písm. c), d) a e),

Při výkonu pravomoci podle tohoto odstavce Komise zajistí, aby jí vydané akty v přenesené pravomoci nepředstavovaly pro členské státy a respondenty další podstatnou administrativní zátěž.

▼M1

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 9 za účelem upřesnění energetických produktů uvedených v oddíle 3 přílohy VI na základě seznamů obsažených v přílohách nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ([1]).

Uvedené akty v přenesené pravomoci nesmějí znamenat výraznou dodatečnou zátěž pro členské státy ani respondenty. Při sestavování a následné aktualizaci seznamů uvedených v prvním pododstavci Komise řádně odůvodňuje své kroky a v případě potřeby využívá pomoci příslušných odborníků na analýzy nákladové efektivity, včetně posouzení zátěže pro respondenty a výrobních nákladů.

5. S cílem usnadnit jednotné uplatňování přílohy V vytvoří Komise do 31. prosince 2015 prostřednictvím prováděcích aktů orientační přehled environmentálního zboží a služeb a ekonomických činností, které mají být zahrnuty do přílohy V podle těchto kategorií: specifické environmentální služby, výhradně environmentální produkty (související produkty), upravené zboží a environmentální technologie. Komise tento přehled podle potřeby aktualizuje.

Prováděcí akty uvedené v prvním pododstavci se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

▼B

Článek 4

Pilotní studie

1. Komise vypracuje program pro pilotní studie, které by měly členské státy provést na základě dobrovolnosti, s cílem zlepšit kvalitu vykazování a údajů, vytvořit dlouhodobé časové řady a vyvinout metodiku. Program zahrnuje pilotní studie, které mají ověřit proveditelnost zavedení nových modulů environmentálních hospodářských účtů. Při vypracovávání tohoto programu Komise zajistí, aby členským státům a respondentům nevznikla žádná další administrativní nebo finanční zátěž.

2. Závěry z pilotních studií Komise vyhodnotí a zveřejní, přičemž vezme v úvahu přínosy dostupnosti údajů v poměru k nákladům na jejich sběr a k administrativní zátěži respondentů. Tyto závěry se zohlední v návrzích na zavedení nových modulů environmentálních hospodářských účtů, jež může Komise zahrnout do zprávy podle článku 10.

Článek 5

Sběr údajů

1. V souladu s přílohami tohoto nařízení členské státy shromažďují údaje nezbytné pro sledování ukazatelů uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. c).

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice (Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1).

▼B

2. Členské státy shromažďují potřebné údaje tak, že uplatní zásadu administrativního zjednodušení a kombinují tyto zdroje:

a) zjišťování;

b) postupy statistického odhadování v případě, že některé ukazatele nebyly sledovány u všech jednotek;

c) administrativní zdroje.

3. Členské státy informují Komisi a poskytnou podrobné údaje o použitých metodách a zdrojích.

Článek 6

Předávání údajů Komisi (Eurostatu)

1. Členské státy předají Komisi (Eurostatu) údaje uvedené v přílohách, včetně důvěrných údajů, a to ve lhůtách stanovených v těchto přílohách.

2. Údaje se předávají v příslušném technickém formátu, který stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

Článek 7

Posouzení kvality

1. Pro účely tohoto nařízení se na údaje, které mají být předány, použijí kritéria kvality uvedená v čl. 12 odst. 1 nařízení (ES) č. 223/2009.

2. Členské státy předloží Komisi (Eurostatu) zprávu o kvalitě předávaných údajů.

3. Při uplatňování kritérií kvality uvedených v odstavci 1 na údaje, na které se vztahuje toto nařízení, přijme Komise prováděcí akty ke stanovení způsobu zpracování, struktury a periodicity zpráv o kvalitě. Tyto akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

4. Komise (Eurostat) posoudí kvalitu předávaných údajů a může do jednoho měsíce od jejich obdržení požádat dotyčný členský stát, aby předložil doplňující informace ohledně těchto údajů nebo případně souboru revidovaných údajů.

Článek 8

Výjimky

1. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými povolí členským státům během přechodných období uvedených v přílohách výjimky, pokud jejich vnitrostátní statistické systémy vyžadují rozsáhlé úpravy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

▼M1

2. Za účelem získání výjimky podle odstavce 1 pro přílohy I, II a III předloží dotyčný členský stát Komisi řádně odůvodněnou žádost do 12. listopadu 2011. Za účelem získání výjimky podle odstavce 1 pro přílohy IV, V a VI předloží dotyčný členský stát Komisi řádně odůvodněnou žádost do 17. září 2014.

▼B

Článek 9

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

▼M1

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 3 a 4 je Komisi svěřena na dobu pěti let od 11. srpna 2011. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 3 a 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

▼B

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

▼M1

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 3 a 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

▼B

Článek 10

Zprávy a přezkum

Komise předloží do 31. prosince 2013 Evropskému parlamentu a Radě a poté jim předkládá každé tři roky zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Ve zprávě se vyhodnotí zejména kvalita předávaných údajů, metody shromažďování údajů, administrativní zátěž pro členské státy a respondenty, jakož i proveditelnost a efektivnost těchto statistik.

Ke zprávě budou ve vhodných případech a s přihlédnutím k závěrům podle čl. 4 odst. 2 připojeny návrhy:

▼B

— na zavedení nových modulů environmentálních hospodářských účtů, jako jsou například výdaje a výnosy spojené s ochranou životního prostředí (EPER)/účty výdajů na ochranu životního prostředí (EPEA), sektor environmentálního zboží a služeb (EGSS), účty energií, dotace související s životním prostředím, účty výdajů na využívání, správu a řízení přírodních zdrojů (RUMEA), účty vody (kvantitativní a kvalitativní), účty odpadů, účty lesů, účty ekosystémových služeb, účty materiálových zásob na makroekonomické úrovni (EW-MSA) a měření nevyužitých vytěžených zemních materiálů (včetně zeminy),

— zaměřené na další zvyšování kvality údajů a metod jejich shromažďování, čímž se zlepší pokrytí a srovnatelnost údajů a sníží administrativní zátěž pro podniky a správní orgány.

Článek 11

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro evropský statistický systém zřízený nařízením (ES) č. 223/2009. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 12

Vstup v platnost

Tato nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

PŘÍLOHA I

MODUL PRO ÚČTY EMISÍ DO OVZDUŠÍ

Oddíl 1

CÍLE

V účtech emisí do ovzduší se zaznamenávají a poskytují údaje o emisích do ovzduší způsobem, který je slučitelný se systémem národních účtů. Zaznamenávají se v nich emise do ovzduší z národního hospodářství v členění podle ekonomických činností, při kterých k emisím dochází, vymezených v ESA 95. Ekonomické činnosti zahrnují výrobu a spotřebu.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány v rámci účtů emisí do ovzduší. Tyto údaje se zpracovávají způsobem, který uvádí do souvislosti emise s ekonomickými činnostmi výroby a spotřeby hospodářských odvětví a domácností. Údaje o přímých emisích vykazované podle tohoto nařízení budou kombinovány s tabulkami hospodářských vstupů a výstupů, tabulkami dodávek a užití a s údaji o spotřebě domácností, které jsou již poskytovány Komisi (Eurostatu) v rámci vykazování ESA 95.

Oddíl 2

ROZSAH POKRYTÍ

Účty emisí do ovzduší mají stejné hranice systému jako ESA 95 a rovněž vycházejí ze zásady rezidence.

Pojem rezidence v souladu s ESA 95 vychází z těchto zásad: jednotka je rezidentskou jednotkou země, pokud je její ekonomický zájem soustředěn na ekonomickém území této země, tedy pokud se po delší dobu (jeden rok nebo více) zabývá ekonomickými činnostmi na tomto území.

V účtech emisí do ovzduší se zaznamenávají emise pocházející z činnosti všech rezidentských jednotek bez ohledu na to, kde z geografického hlediska k těmto emisím skutečně dochází.

V účtech emisí do ovzduší se zaznamenávají toky reziduálních plynných látek a prachových částic pocházející z národního hospodářství a vstupující do ovzduší. Pro účely tohoto nařízení výraz „ovzduší“ označuje součást systému životního prostředí. Hranice systému označuje rozhraní mezi národním hospodářstvím (jako součástí hospodářského systému) a ovzduším (jako součástí systému životního prostředí). Po překročení hranice systému se vypouštěné látky dostávají mimo jakoukoli lidskou kontrolu, stávají se součástí přirozených látkových cyklů a mohou různým způsobem ovlivňovat životní prostředí.

Oddíl 3

SEZNAM UKAZATELŮ

Členské státy vypracovávají statistiku o emisích těchto látek znečišťujících ovzduší:

Název emise do ovzduší	Označení emise do ovzduší	Vykazovací jednotka
Oxid uhličitý bez emisí z biomasy	CO_2	1 000 tun (Gg)
Oxid uhličitý z biomasy	CO_2 z biomasy	1 000 tun (Gg)

▼B

Název emise do ovzduší	Označení emise do ovzduší	Vykazovací jednotka
Oxid dusný	N_2O	tuny (Mg)
Methan	CH_4	tuny (Mg)
Zcela fluorované uhlovodíky	PFC	tuny (Mg) ekvivalentů CO_2
Částečně fluorované uhlovodíky	HFC	tuny (Mg) ekvivalentů CO_2
Fluorid sírový	SF_6	tuny (Mg) ekvivalentů CO_2
Oxidy dusíku	NO_X	tuny (Mg) ekvivalentů NO_2
Nemethanové těkavé organické sloučeniny	NMVOC	tuny (Mg)
Oxid uhelnatý	CO	tuny (Mg)
Částice < 10 μm	PM_{10}	tuny (Mg)
Částice < 2,5 μm	$PM_{2,5}$	tuny (Mg)
Oxid siřičitý	SO_2	tuny (Mg)
Amoniak	NH_3	tuny (Mg)

Všechny údaje jsou uváděny s přesností na jedno desetinné místo.

Oddíl 4

PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.

2. Statistiky se předávají do 21 měsíců od konce referenčního roku.

3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady celkových hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-27. Kdykoliv je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok vstupu tohoto nařízení v platnost.

5. Při prvním předání údajů členské státy poskytnou také roční údaje za období od roku 2008 do prvního referenčního roku.

6. Při každém dalším předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky n-4, n-3, n-2, n-1 a n, kde n je referenční rok.

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

1. Údaje za každý ukazatel uvedený v oddíle 3 jsou zpracovány podle hierarchické klasifikace ekonomických činností NACE Rev. 2 (úroveň agregace A*64) plně slučitelné s ESA-95. Dále se zpracovávají údaje o:

▼B

— emisích do ovzduší z domácností,

— vyrovnávacích položkách, jimiž se rozumí vykazované položky, které jasně vyrovnávají rozdíly mezi účty emisí do ovzduší vykazovanými podle tohoto nařízení a údaji vykazovanými v oficiálních národních inventurách emisí do ovzduší.

2. Hierarchická klasifikace uvedená v odstavci 1 je tato:

Emise do ovzduší podle odvětví – NACE Rev. 2 (A*64)
Emise do ovzduší z domácností
— Doprava
— Topení/chlazení
— Ostatní
Vyrovnávací položky
Účty emisí do ovzduší celkem (hospodářská odvětví + domácnosti)
minus tuzemští rezidenti v zahraničí
– vnitrostátní rybářská plavidla operující v zahraničí
– pozemní doprava
– vodní doprava
– letecká doprava
Plus nerezidenti na území
+ pozemní doprava
+ vodní doprava
+ letecká doprava
(+ nebo –) jiné úpravy a statistická diskrepance
= Celkové emise znečišťující látky X oznámené UNFCCC ([1])/CLRTAP ([2])

([1]) Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu.
([2]) Úmluva o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předávání údajů.

▼B

PŘÍLOHA II

MODUL PRO DANĚ SOUVISEJÍCÍ S ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍM PODLE EKONOMICKÝCH ČINNOSTÍ

Oddíl 1

CÍLE

Statistiky o daních souvisejících s životním prostředím zaznamenávají a poskytují údaje z pohledu subjektů odvádějících tyto daně, a to způsobem, který je plně slučitelný s údaji vykazovanými v rámci systému ESA 95. Zaznamenávají příjmy národních hospodářství plynoucí z daní souvisejících s životním prostředí, v členění podle ekonomických činností. Ekonomické činnosti zahrnují výrobu a spotřebu.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány v rámci příjmů z daní souvisejících s životním prostředím v členění podle ekonomických činností.

Statistiky o daních souvisejících s životním prostředím mohou přímo využívat daňové statistiky a statistiky veřejných financí, ale použití daňových údajů vykazovaných v rámci systému ESA-95, je-li možné, má určité výhody.

Statistiky o daních souvisejících s životním prostředím vycházejí z částek doložených daňovými výměry a přiznáními nebo pokladním plněním s časovým rozlišením, aby se zajistil soulad se systémem ESA-95 a zlepšila se mezinárodní srovnatelnost.

Systém ESA-95 obsahuje rovněž informace o tom, která hospodářská odvětví a sektory odvádějí daně. Informace o daních vykazované v rámci systému ESA-95 lze najít v účtech institucionálních sektorů a v tabulkách dodávek a užití.

Oddíl 2

ROZSAH POKRYTÍ

Daně související s životním prostředím mají stejné hranice systému jako ESA 95 a tvoří je povinné nekompenzované platby v hotovosti nebo dávky v naturáliích, které ukládají vládní instituce nebo orgány Unie.

Daně související s životním prostředím spadají do těchto kategoriích ESA 95:

— daně z výroby a dovozu (D.2),

— běžné daně z důchodu, kapitálu atd. (D.5),

— kapitálové daně (D.91).

Oddíl 3

SEZNAM UKAZATELŮ

Členské státy vypracovávají statistiky o daních souvisejících s životním prostředím podle těchto ukazatelů:

— daně z energií,

— daně z dopravy,

— daně ze znečištění,

— daně z využívání přírodních zdrojů.

Všechny údaje se uvádějí v milionech národní měny.

▼B

Oddíl 4

PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.

2. Statistiky se předávají do 21 měsíců od konce referenčního roku.

3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady celkových hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-27. Kdykoliv je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok vstupu tohoto nařízení v platnost.

5. Při prvním předání údajů členské státy poskytnou také roční údaje za období od roku 2008 do prvního referenčního roku.

6. Při každém dalším předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky n-4, n-3, n-2, n-1 a n, kde n je referenční rok.

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

Údaje za každý ukazatel uvedený v oddíle 3 se vykazují z pohledu subjektů odvádějících tyto daně.

V případě výrobců se údaje vykazují podle hierarchické klasifikace ekonomických činností NACE Rev. 2 (úroveň agregace A*64 v souladu s ESA 95).

V případě spotřebitelů se vykazují údaje pro:

— domácnosti,

— nerezidenty.

Není-li možné daň přiřadit jedné z výše uvedených skupin činností, vykazují se dané údaje jako nepřiřazené.

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předávání údajů.

▼B

PŘÍLOHA III

MODUL PRO ÚČTY MATERIÁLOVÝCH TOKŮ NA MAKROEKONOMICKÉ ÚROVNI (EW-MFA)

Oddíl 1

CÍLE

EW-MFA zahrnují všechny pevné, plynné a kapalné materiály vyjma toků vzduchu a vody, měřené v jednotkách hmotnosti za rok. Podobně jako systém národních účtů sledují EW-MFA dva hlavní cíle. Podrobné materiálové toky poskytují bohatou empirickou databázi pro řadu analytických studií. Využívají se také při sestavování různých ukazatelů materiálových toků na makroekonomické úrovni pro národní hospodářství.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány v rámci EW-MFA.

Oddíl 2

ROZSAH POKRYTÍ

Rozdíl mezi zásobami a toky je stěžejní zásadou systému materiálových toků. Tok je obecně vzato proměnná, která měří množství za určité časové období, zatímco zásoba je proměnná, která měří množství v určitém okamžiku. EW-MFA je pojetím toků. Měří toky materiálových vstupů, výstupů a změny zásob v rámci celého hospodářství v jednotkách hmotnosti za rok.

EW-MFA logicky souvisí se zásadami systému národních účtů, například se zásadou rezidence. Zachycuje materiálové toky spojené s činnostmi všech rezidentských jednotek národního hospodářství nezávisle na jejich zeměpisné poloze.

V rámci EW-MFA se rozlišují dva relevantní typy materiálových toků přes hranice systému:

1. Materiálové toky mezi národním hospodářstvím a jeho přírodním prostředím. Jsou tvořeny těžbou materiálů (tj. surovin nebo přírodních materiálů) z přírodního prostředí a vypouštěním materiálů (často označovaných jako zbytkové látky) do přírodního prostředí.

2. Materiálové toky mezi národním hospodářstvím a ostatními částmi světového hospodářství. Sem patří dovoz a vývoz.

EW-MFA zahrnují veškeré toky, které překračují tyto hranice systému, i přírůstky zásob vytvořených člověkem. Žádné jiné materiálové toky uvnitř hospodářství v EW-MFA zachyceny nejsou. To znamená, že národní hospodářství je v EW-MFA zachyceno v celkovém vyjádření a například meziodvětvové dodávky produktů nejsou zaznamenávány. Obdobně jsou vyloučeny přirozené toky v přírodním prostředí.

▼B

Oddíl 3

SEZNAM UKAZATELŮ

Členské státy v příslušných případech vypracují pro EW-MFA statistiku o ukazatelích vyjmenovaných v oddíle 5.

1. Domácí těžba (DE) zahrnuje množství pevných, kapalných a plynných materiálů (kromě vzduchu a vody) vytěžené z přírodního prostředí za dobu jednoho roku pro použití jako vstupy do hospodářství.

2. Fyzický dovoz a fyzický vývoz zahrnují všechny dovážené nebo vyvážené komodity vyjádřené v jednotkách hmotnosti. Obchodované komodity zahrnují zboží ve všech fázích zpracování od surovin po hotové výrobky.

Oddíl 4

PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.

2. Statistiky se předávají do 24 měsíců od konce referenčního roku.

3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady celkových hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-27. Kdykoliv je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok vstupu tohoto nařízení v platnost.

5. Při prvním předání údajů členské státy poskytnou také roční údaje za období od roku 2008 do prvního referenčního roku.

6. Při každém dalším předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky n-4, n-3, n-2, n-1 a n, kde n je referenční rok.

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

Pro ukazatele uvedené v následujících tabulkách se poskytují údaje vyjádřené v jednotkách hmotnosti.

▼B

Tabulka A – Domácí těžba (DE)

1. **Biomasa**

1.1 Zemědělské plodiny (kromě pícnin)

1.1.1 Obiloviny

1.1.2 Okopaniny a hlízy

1.1.3 Plodiny na výrobu cukru

1.1.4 Luštěniny

1.1.5 Ořechy

1.1.6 Olejniny

1.1.7 Zelenina

1.1.8 Ovoce

1.1.9 Vlákniny

1.1.10 Ostatní plodiny j.n.

1.2 Zbytky zemědělských plodin (využité), pícniny a spasená biomasa

1.2.1 Zbytky plodin (využité)

1.2.1.1 Sláma

1.2.1.2 Ostatní zbytky zemědělských plodin (listy cukrovky a krmné řepy, jiné)

1.2.2 Pícniny a spasená biomasa

1.2.2.1 Pícniny (včetně biomasy sklizené z travních porostů)

1.2.2.2 Spasená biomasa

1.3 Dřevo (navíc nepovinné vykazování čistého přírůstku dřevní hmoty)

1.3.1 Surové dříví (průmyslová kulatina)

1.3.2 Palivové dřevo a ostatní těžba

1.4 Rybolov, vodní rostliny/živočichové, lov a sběr

1.4.1 Rybolov (volně žijící ryby)

1.4.2 Ostatní vodní živočichové a rostliny

1.4.3 Lov a sběr

2. **Kovové nerosty (surové rudy)**

2.1 Železo

2.2 Neželezné kovy

2.2.1 Měď (navíc nepovinné vykazování hmotnostního obsahu kovů)

2.2.2 Nikl (navíc nepovinné vykazování hmotnostního obsahu kovů)

2.2.3 Olovo (navíc nepovinné vykazování hmotnostního obsahu kovů)

2.2.4 Zinek (navíc nepovinné vykazování hmotnostního obsahu kovů)

2.2.5 Cín (navíc nepovinné vykazování hmotnostního obsahu kovů)

2.2.6 Zlato, stříbro, platina a ostatní drahé kovy

2.2.7 Bauxit a ostatní hliník

▼B

2.2.8 Uran a thorium

2.2.9 Ostatní j.n.

3. **Nekovové nerosty**

3.1 Mramor, žula, pískovec, porfyr, čedič, ostatní kameny pro výtvarné nebo stavební účely (kromě břidlice)

3.2 Křída a dolomit

3.3 Břidlice

3.4 Chemické minerály a minerály pro výrobu hnojiv

3.5 Sůl

3.6 Vápenec a sádrovec

3.7 Jíly a kaolin

3.8 Písek a štěrk

3.9 Ostatní j.n.

3.10 Vytěžené zemní materiály (včetně zeminy), jen využité (nepovinné vykazování)

4. **Fosilní energetické materiály/nosiče**

4.1 Uhlí a ostatní pevné energetické materiály/nosiče

4.1.1 Lignit (hnědé uhlí)

4.1.2 Černé uhlí

4.1.3 Ropné břidlice a dehtové písky

4.1.4 Rašelina

4.2 Kapalné a plynné energetické materiály/nosiče

4.2.1 Ropa, její kondenzáty a kapalné podíly zemního plynu (NGL)

4.2.2 Zemní plyn

Tabulky B (Dovoz – obchod celkem), C (Dovoz – obchod mimo EU), D (Vývoz – obchod celkem), E (Vývoz – obchod mimo EU)

1. **Biomasa a produkty z biomasy**

1.1 Zemědělské plodiny, nezpracované a zpracované

1.1.1 Obiloviny, nezpracované a zpracované

1.1.2 Okopaniny a hlízy, nezpracované a zpracované

1.1.3 Plodiny na výrobu cukru, nezpracované a zpracované

1.1.4 Luštěniny, nezpracované a zpracované

1.1.5 Ořechy, nezpracované a zpracované

1.1.6 Olejniny, nezpracované a zpracované

1.1.7 Zelenina, nezpracovaná a zpracovaná

1.1.8 Ovoce, nezpracované a zpracované

1.1.9 Vlákniny, nezpracované a zpracované

1.1.10 Ostatní zemědělské plodiny j.n., nezpracované a zpracované

1.2 Zbytky zemědělských plodin a pícniny

1.2.1 Zbytky zemědělských plodin (využité), zpracované a zpracované

▼B

1.2.1.1 Sláma
1.2.2.2 Ostatní zbytky zemědělských plodin
1.2.2 Pícniny
1.2.2.1 Pícniny
1.3 Dřevo a dřevěné materiály
1.3.1 Surové dříví, nezpracované a zpracované
1.3.2 Palivové dřevo a ostatní těžba, nezpracované a zpracované
1.4 Rybářství a ostatní vodní živočichové a vodní rostliny, zpracované a nezpracované
1.4.1 Rybářství
1.4.2 Ostatní vodní živočichové a rostliny
1.5 Živá zvířata jiná než uvedená v 1.4 a živočišné produkty
1.5.1 Živá zvířata jiná než v 1.4
1.5.2 Maso a masné výrobky
1.5.3 Mléčné produkty, ptačí vejce a med
1.5.4 Ostatní produkty ze zvířat (živočišná vlákna, kůže, kožešiny, peří atd.)
1.6 Produkty hlavně z biomasy
2. **Kovové nerosty a jejich koncentráty, nezpracované a zpracované**
2.1 Železné rudy a jejich koncentráty, železo a ocel, nezpracované a zpracované
2.2 Rudy neželezných kovů a jejich koncentráty, nezpracované a zpracované
2.2.1 Měď
2.2.2 Nikl
2.2.3 Olovo
2.2.4 Zinek
2.2.5 Cín
2.2.6 Zlato, stříbro, platina a ostatní drahé kovy
2.2.7 Bauxit a ostatní hliník
2.2.8 Uran a thorium
2.2.9 Ostatní j.n.
2.3 Produkty hlavně z kovů
3. **Nekovové nerosty, nezpracované a zpracované**
3.1 Mramor, žula, pískovec, porfyr, čedič, ostatní kameny pro výtvarné nebo stavební účely (kromě břidlice)
3.2 Křída a dolomit
3.3 Břidlice
3.4 Chemické minerály a minerály pro výrobu hnojiv
3.5 Sůl
3.6 Vápenec a sádrovec
3.7 Jíly a kaolin
3.8 Písek a štěrk
3.9 Ostatní j.n.

▼B

3.10 Vytěžené zemní materiály (včetně zeminy), jen využité (nepovinné vykazování)
3.11 Produkty hlavně z nekovových minerálů
4. **Fosilní energetické materiály/nosiče, nezpracované a zpracované**
4.1 Uhlí a ostatní pevné energetické produkty, nezpracované a zpracované
4.1.1 Lignit (hnědé uhlí)
4.1.2 Černé uhlí
4.1.3 Ropné břidlice a dehtové písky
4.1.4 Rašelina
4.2 Kapalné a plynné energetické produkty, nezpracované a zpracované
4.2.1 Ropa, její kondenzáty a kapalné podíly zemního plynu (NGL)
4.2.2 Zemní plyn
4.3 Produkty hlavně z fosilních energetických materiálů
5. **Jiné produkty**
6. **Odpady dovezené (tabulka B a C)/vyvezené (tabulka D a E) určené ke konečnému zpracování a k odstranění**

Tabulky B a D obsahují tyto úpravy zásady rezidence:

▼C1

Palivo načerpané do nádrží rezidentskými jednotkami v zahraničí (dodatek k tabulce B o dovozu) a palivo načerpané do nádrží nerezidentskými jednotkami na národním území (dodatek k tabulce D o vývozu)
1. Palivo pro pozemní dopravu
2. Palivo pro vodní dopravu
3. Palivo pro leteckou dopravu

▼B

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předávání údajů.

▼M1

PŘÍLOHA IV

MODUL ÚČTŮ VÝDAJŮ NA OCHRANU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Oddíl 1

CÍLE

Účty výdajů na ochranu životního prostředí poskytují údaje o výdajích na ochranu životního prostředí, tj. o ekonomických zdrojích věnovaných rezidentskými jednotkami na ochranu životního prostředí, a to způsobem, který je slučitelný s údaji vykazovanými v rámci ESA. Tyto účty umožní sestavování národních výdajů na ochranu životního prostředí, které se definují jako úhrn užití služeb ochrany životního prostředí rezidentskými jednotkami, tvorby hrubého fixního kapitálu (THFK) při činnostech ochrany životního prostředí a transferů na ochranu životního prostředí, které nejsou protipoložkou předchozích položek, bez financování nerezidenty.

Účty výdajů na ochranu životního prostředí by měly využít stávajících informací z národních účtů (účet výroby a účet tvorby důchodů; THFK podle NACE, tabulky dodávek a užití; údaje podle klasifikace funkcí vládních institucí), strukturálních statistik podniků, registru hospodářských subjektů a dalších zdrojů.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány pro účely účtů výdajů na ochranu životního prostředí.

Oddíl 2

ROZSAH POKRYTÍ

Účty výdajů na ochranu životního prostředí mají stejné hranice systému jako ESA a vykazují výdaje na ochranu životního prostředí pro hlavní, vedlejší a pomocné činnosti. Pokrývají tyto sektory:

— vládní instituce (včetně neziskových institucí sloužících domácnostem) a podniky jako institucionální sektory produkující služby ochrany životního prostředí. Specializovaní producenti produkují služby ochrany životního prostředí jako svou hlavní činnost,

— domácnosti, vládní instituce a podniky jako spotřebitele služeb ochrany životního prostředí,

— nerezidenty jako příjemce nebo plátce transferů na ochranu životního prostředí.

Oddíl 3

SEZNAM UKAZATELŮ

Členské státy vypracovávají účty výdajů na ochranu životního prostředí podle těchto ukazatelů definovaných ve shodě s ESA:

— produkce služeb na ochranu životního prostředí, rozlišení tržní produkce, netržní produkce a produkce pomocných činností,

— mezispotřeba služeb na ochranu životního prostředí specializovanými producenty,

▼M1

— dovoz a vývoz služeb na ochranu životního prostředí,

— daň z přidané hodnoty (DPH) a ostatní daně bez dotací na produkty služeb na ochranu životního prostředí,

— tvorba hrubého fixního kapitálu a čisté pořízení nefinančních nevyráběných aktiv pro produkci služeb na ochranu životního prostředí,

— konečná spotřeba služeb na ochranu životního prostředí,

— transfery na ochranu životního prostředí (přijaté/vyplacené).

Všechny údaje se uvádějí v milionech národní měny.

Oddíl 4

PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.

2. Statistiky se předávají do 24 měsíců od konce referenčního roku.

3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-28. Tam, kde je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok 2015.

5. Při prvním předání údajů členské státy poskytnou také roční údaje za období od roku 2014 do prvního referenčního roku.

6. Při každém dalším předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky n – 2, n – 1 a n, kde n je referenční rok. Členské státy mohou poskytovat jakékoli dostupné údaje pro jednotlivé roky předcházející roku 2014.

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

1. Údaje za každý ukazatel uvedený v oddíle 3 se vykazují rozčleněné podle:

— druhu producentů/spotřebitelů služeb na ochranu životního prostředí, jak jsou definovány v oddíle 2,

— třídy klasifikace činností na ochranu životního prostředí (CEPA) shrnuté takto:

Pro činnosti vládních institucí a dotace na ochranu životního prostředí:

— CEPA 2

— CEPA 3

— souhrn CEPA 1, CEPA 4, CEPA 5 a CEPA 7

— CEPA 6

— souhrn CEPA 8 a CEPA 9

▼M1

Pro pomocné činnosti podniků:

— CEPA 1

— CEPA 2

— CEPA 3

— souhrn CEPA 4, CEPA 5, CEPA 6, CEPA 7, CEPA 8 a CEPA 9

Pro podniky jako sekundární nebo specializované producenty:

— CEPA 2

— CEPA 3

— CEPA 4

Pro domácnosti jako spotřebitele:

— CEPA 2

— CEPA 3

— následujících kódů NACE pro pomocnou produkci služeb ochrany životního prostředí: NACE Rev. 2, B, C, D, oddíl 36. Údaje pro sekci C se vykazují podle oddílů. Oddíly 10–12, 13–15 a 31–32 se vykazují dohromady. Členské státy, které podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 295/2008 ([1]) (pokud jde o definice ukazatelů, technický formát pro předávání údajů, požadavky na dvojí oznamování pro NACE Rev. 1.1 a NACE Rev. 2 a odchylky, které lze udělit pro strukturální statistiku podniků) nemají povinnost shromažďovat údaje pro jeden či více uvedených kódů NACE, nemusí pro tyto kódy NACE údaje poskytovat.

2. Třídy CEPA uvedené v bodě 1 jsou následující:

CEPA 1 – Ochrana ovzduší a klimatu

CEPA 2 – Nakládání s odpadními vodami

CEPA 3 – Nakládání s odpady

CEPA 4 – Ochrana a sanace půdy, podzemních a povrchových vod

CEPA 5 – Omezování hluku a vibrací

CEPA 6 – Ochrana krajiny a biodiverzity

CEPA 7 – Ochrana proti záření

CEPA 8 – Výzkum a vývoj zaměřený na ochranu životního prostředí

CEPA 9 – Ostatní činnosti na ochranu životního prostředí.

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předání údajů.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 295/2008 ze dne 11. března 2008 o strukturální statistice podniků (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 13).

▼M1

PŘÍLOHA V

MODUL ÚČTŮ SEKTORU ENVIRONMENTÁLNÍHO ZBOŽÍ A SLUŽEB

Oddíl 1

CÍLE

Statistiky o environmentálním zboží a službách zaznamenávají a poskytují údaje o produkčních činnostech národních hospodářství, které vytvářejí environmentální produkty, a to způsobem, který je slučitelný s údaji vykazovanými v rámci ESA.

Účty sektoru environmentálního zboží a služeb by měly využívat stávající informace z národních účtů, strukturálních statistik podniků, registru ekonomických subjektů a dalších zdrojů.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány pro účely účtů sektoru environmentálního zboží a služeb.

Oddíl 2

ROZSAH POKRYTÍ

Sektor environmentálního zboží a služeb má stejné hranice systému jako ESA a sestává z veškerého environmentálního zboží a služeb, které jsou vytvářeny ve vymezené oblasti výroby. Evropský systém účtů definuje výrobu jako činnost prováděnou pod kontrolou a v odpovědnosti institucionální jednotky, která používá vstupy práce, kapitálové vstupy a vstupy výrobků a služeb pro tvorbu produkce ve formě výrobků a služeb.

Environmentální zboží a služby spadají do těchto kategorií: specifické environmentální služby, výhradně environmentální produkty (související produkty), upravené zboží a environmentální technologie.

Oddíl 3

SEZNAM UKAZATELŮ

Členské státy vypracovávají statistiky o sektoru environmentálního zboží a služeb podle těchto ukazatelů:

— tržní produkce, z toho:

  — vývoz,

— přidaná hodnota tržních činností,

— zaměstnanost v tržních činnostech.

Všechny údaje se uvádějí v milionech národní měny s výjimkou ukazatele zaměstnanosti, který se uvádí v zaměstnancích na plný úvazek.

Oddíl 4

PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.

2. Statistiky se předávají do 24 měsíců od konce referenčního roku.

▼M1

3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-28. Tam, kde je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok 2015.

5. Při prvním předání údajů členské státy poskytnou také roční údaje za období od roku 2014 do prvního referenčního roku.

6. Při každém dalším předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky n – 2, n – 1 a n, kde n je referenční rok. Členské státy mohou poskytovat jakékoli dostupné údaje pro jednotlivé roky předcházející roku 2014.

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

1. Údaje za každý ukazatel uvedený v oddíle 3 se vykazují v kombinaci klasifikací podle:

— klasifikace ekonomických činností NACE Rev. 2 (úroveň agregace A*21 v souladu s ESA),

— třídy CEPA a klasifikace činností v oblasti hospodaření s přírodními zdroji (CReMA) shrnuté takto:

— CEPA 1

— CEPA 2

— CEPA 3

— CEPA 4

— CEPA 5

— CEPA 6

— souhrn CEPA 7, CEPA 8 a CEPA 9

— CReMA 10

— CReMA 11

— CReMA 13

— CReMA 13 A

— CReMA 13B

— CReMA 13C

— CReMA 14

— souhrn CReMA 12, CReMA 15 a CReMA 16

▼**M1**

2. Třídy CEPA uvedené v bodě 1 jsou popsány v příloze IV. Třídy CReMA uvedené v bodě 1 jsou následující:

CReMA 10 – Vodní hospodářství

CReMA 11 – Lesní hospodářství

CReMA 12 – Péče o planě rostoucí rostliny a volně žijící živočichy

CReMA 13 – Hospodaření s energetickými zdroji:

— CReMA 13 A – Výroba energie z obnovitelných zdrojů

— CReMA 13 B – Úspory a hospodaření s teplem/energií

— CReMA 13 C – Minimalizace spotřeby fosilních energetických zdrojů jako surovin

CReMA 14 – Hospodaření s nerosty

CReMA 15 – Výzkum a vývoj zaměřený na hospodaření s přírodními zdroji

CReMA 16 – Ostatní činnosti zaměřené na hospodaření s přírodními zdroji

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předání údajů.

▼M1

PŘÍLOHA VI

MODUL ÚČTŮ FYZICKÝCH ENERGETICKÝCH TOKŮ ENERGIÍ

Oddíl 1

CÍLE

Účty fyzických energetických toků poskytují údaje o fyzických energetických tocích vyjádřené v terajoulech, a to způsobem, který je plně slučitelný s ESA. Zaznamenávají energetické údaje v souvislosti s ekonomickými činnostmi rezidentských jednotek národních hospodářství rozčleněné podle ekonomických činností. Poskytují údaje o dodávkách a užití přírodních energetických zdrojů/vstupů, energetických produktů a energetických reziduí. Ekonomické činnosti zahrnují výrobu, spotřebu a akumulaci.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány pro účely účtů fyzických energetických toků.

Oddíl 2

ROZSAH POKRYTÍ

Účty fyzických energetických toků mají stejné hranice systému jako ESA a rovněž vycházejí ze zásady rezidence.

V souladu s ESA je jednotka rezidentskou jednotkou země, pokud je její ekonomický zájem soustředěn na ekonomickém území této země, tedy pokud se po delší dobu (jeden rok nebo více) zabývá ekonomickými činnostmi na tomto území.

V účtech fyzických energetických toků se zaznamenávají fyzické energetické toky pocházející z činností všech rezidentských jednotek bez ohledu na to, kde z geografického hlediska k těmto tokům skutečně dochází.

V účtech fyzických energetických toků se zaznamenávají fyzické energetické toky ze životního prostředí do hospodářství, uvnitř hospodářství a z hospodářství zpět do životního prostředí.

Oddíl 3

SEZNAM UKAZATELŮ

Členské státy vypracovávají statistiky o účtech fyzických energetických toků podle těchto ukazatelů:

— fyzické energetické toky rozčleněné do tří obecných kategorií:

  i) přírodní energetické vstupy/zdroje,

  ii) energetické produkty,

  iii) energetická rezidua,

— původ fyzických energetických toků rozčleněných do pěti kategorií: výroba, spotřeba, akumulace, nerezidenti a životní prostředí,

— určení fyzických energetických toků, rozčleněné do stejných pěti kategorií jako v případě jejich původu.

Všechny údaje jsou uváděny v terajoulech.

▼M1

Oddíl 4

PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.

2. Statistiky se předávají do 21 měsíců od konce referenčního roku.

3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-28. Tam, kde je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok 2015.

5. Při prvním předání údajů členské státy poskytnou také roční údaje za období od roku 2014 do prvního referenčního roku.

6. Při každém dalším předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky n – 2, n – 1 a n, kde n je referenční rok. Členské státy mohou poskytovat jakékoli dostupné údaje pro jednotlivé roky předcházející roku 2014.

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

1. Za každý ukazatel uvedený v oddíle 3 se vykazují tyto údaje ve fyzických jednotkách:

   — Tabulka dodávek energetických toků. Tato tabulka zaznamenává v řádcích dodávky z přírodních energetických zdrojů/vstupů, energetických produktů a energetických reziduí a ve sloupcích původ, tedy „dodavatele“.

   — Tabulka užití energetických toků. Tato tabulka zaznamenává v řádcích užití přírodních energetických zdrojů/vstupů, energetických produktů a energetických reziduí a ve sloupcích určení, tedy „uživatele“.

   — Tabulka užití energetických toků, jejichž užití souvisí s emisemi. Tato tabulka zaznamenává v řádcích užití přírodních energetických zdrojů/vstupů a energetických produktů a ve sloupcích uživatele, tedy producenta emisí.

   — Převodní tabulka udávající různé prvky, ze kterých sestává rozdíl mezi energetickými účty a energetickými bilancemi.

2. Struktura rozvržení údajů do sloupců a řádků v tabulkách dodávek a užití energetických toků (včetně energetických toků, jejichž užití souvisí s emisemi) je shodná.

3. Ve sloupcích se vykazuje původ (dodávka) nebo určení (užití) fyzických toků. Sloupce jsou rozčleněny do pěti kategorií:

   — „Výroba“ se vztahuje k výrobě zboží a služeb. Výrobní činnosti jsou klasifikovány podle NACE Rev. 2 a údaje se poskytují na úrovni agregace A*64.

▼M1

— „Spotřeba“ se v případě konečné spotřeby domácností uvádí celkem a rovněž v rozdělení do tří podtříd (doprava, topení/chlazení, ostatní).

— „Akumulace“ znamená změnu stavu zásob energetických produktů v hospodářství.

— „Nerezidenti“ zaznamenává toky dovážených a vyvážených produktů.

— „Životní prostředí“ zaznamenává původ toků z přírodních zdrojů a určení reziduálních toků.

4. V řádcích se vykazují druhy fyzických toků klasifikované jako v první odrážce oddílu 3.

5. Klasifikace přírodních energetických zdrojů/vstupů, energetických produktů a energetických reziduí je následující:

— Přírodní energetické zdroje/vstupy jsou rozčleněny na neobnovitelné a obnovitelné přírodní energetické zdroje.

— Energetické produkty jsou rozčleněny podle klasifikace používané v evropských energetických statistikách.

— Energetická rezidua zahrnují odpad (bez peněžní hodnoty); ztráty během těžby/dobývání, distribuce/dopravy, transformace/přeměny a skladování; jakož i vyrovnávací položky za účelem vyrovnání tabulek dodávek a užití.

6. „Převod“ z ukazatele založeného na zásadě rezidence na ukazatele založeného na územní, principu se vykazuje za národní hospodářství jako celek (bez rozčlenění podle odvětví) a získá se takto:

celková spotřeba energie rezidentskými jednotkami

– spotřeba energie rezidentskými jednotkami v zahraničí

+ spotřeba energie nerezidenty na daném území

+ statistické rozdíly

= hrubá domácí spotřeba energie (na územím principu).

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předání údajů.